

Forslag

til

Lov om Søfartens Fællesråd.

Fremsat den 11. marts 1966 af *handelsministeren*.

§ 1. Søfartens Fællesråd er rådgivende for handelsministeren i spørgsmål vedrørende forhyringsvirksomheden samt i sådanne spørgsmål angående de søfarendes sociale forhold eller andre forhold af fælles interesse for redere og søfarende, som ikke efter lovgivningen behandles af andre særlige organer.

Stk. 2. Fællesrådet kan af egen drift optage spørgsmål som nævnt i stk. 1 til behandling og afgive indstilling herom til handelsministeren.

§ 2. Søfartens Fællesråd består af 12 medlemmer. Formanden og et af de andre medlemmer beskikkes af handelsministeren,

5 medlemmer vælges af redernes organisationer og 5 af organisationer for søfarende.

Stk. 2. Fællesrådets forretningsorden fastsættes af ministeren. Det bestemmes heri hvilke organisationer, der kan vælge medlemmer til rådet. Mindst én af de søfarendes repræsentanter skal dog vælges af en landsorganisation af skibsførere.

§ 3. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af handelsministeren.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 5 i lov nr. 76 af 31. marts 1937 om forhyring og mønstring af skibsmandskab ophæves.

§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 76 af 31. marts 1937 om forhyring og mønstring af skibsmandskab blev der i overensstemmelse med en bestemmelse i den af Danmark samtidig ratificerede internationale konvention om forhyring af søfarende oprettet et forhyringsråd bestående af en af handelsministeren udnævnt formand samt et ligeligt antal repræsentanter for henholdsvis redernes og de søfarendes organisationer. Rådets opgave var at virke som rådgivende organ for handelsministeriet i alle spørgsmål, der angik forhyringsvirksomheden. Ved lov nr. 106 af 23. marts 1949 om sømandsuddannelse, jfr. nu lov nr. 231 af 7. juni 1952, ændredes rådets navn til „Søfartens Fællesråd“ samtidig med, at der henlagdes visse særlige opgaver til rådet i forbindelse med sømandsuddannelsen. Ved lov om uddannelse af skibskokke af 16. maj 1950 blev der ligeledes tillagt rådet en rådgivende funktion. Iøvrigt har det siden forhyringsrådets oprettelse i 1937 vist sig praktisk og hensigtsmæssigt i et stort antal tilfælde at be-

nytte rådet som rådgivende organ i søfartssociale spørgsmål og visse andre spørgsmål af fælles interesse for redere og søfarende.

Efter at det i det samtidig hermed forelagte forslag til lov om søfartssuddannelse er foreslået at henlægge de af Søfartens Fællesråd hidtil behandlede uddannelsesspørgsmål til det i nævnte lovforslag omhandlede uddannelsesråd, og da lov nr. 231 af 7. juni 1952 om sømandsuddannelse, i hvilken de gældende regler om rådets sammensætning m. v. findes, er foreslået ophævet, har man fundet det hensigtsmæssigt, at den fremtidige hjemmel for rådets fortsatte virksomhed på de områder, der ikke berører uddannelsesspørgsmålene, tilvejebringes ved særlig lov. Det bemærkes, at det ikke er hensigten at foretage nogen ændring med hensyn til rådets sammensætning, og at de i § 2 herom givne regler er i overensstemmelse med de nugældende regler i § 5, stk. 3, i lov nr. 231 af 7. juni 1952.